

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

Svmmarivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

men, quae coacte impedit, repetere potest; & in dubio animo repetendi maximè in casibus aliatis, impeditse censetur.

DECISIO IV.

Ex conf. 4. alias 37. de solutione.

4 Poenitens, qui confessatio pecuniam dat, ut ea creditoribus suis occulit, satis faciat, si confessarius eam in suos vos bonos, vel malos imponerit, in mentis poenitenti, quod creditoribus suis satisfecit, ab alia satis factione excusatur, donec ei confessarij dolus innoverit; arg. ea significatur de pignorib. & confessarij ad satisfaciendum pro eo tenetur; Sin autem Confessarius poenitentem monuerit, quod non satisfecerit, tenetur poenitens ad satisfaciendum, nisi confessarius possit, & veli satisfacere: cum ad restituendum non minus ipse, quam poenitens ex dolo suo obligatur: eo quod subrogatus naturam eius supiat, cui subrogatur, l. cum qui. f. qui iniuriarum, ff. si quis cautionibus.

DECISIO V.

Ex conf. 1. in Novis, deest in antiquis.

5 Cum in stipendiorum taxatione ad hoc, ut sit iusta, debet inter cetera respici valor rerum ad victimam, & veritatem necessariarum, qui cum modernis temporibus fit auctus, iniustum est, ut antiqua taxa nunc seruetur; & cum res publicatam ut naturali quam diuino, & humano ius officiis mercedem iustam assignare tenetur, consequenter suffragandi vim habent, & suffragia plura, quam licet, clarammittens ad hoc, ut officiis debetum stipendum augeatur, et si peccet, quia tamen nullum damnum iniustum Reipub. dat, sed potius honori, & decori illius consulti, iniustum mercedis taxationem ad iustum debetum, et si iniusto modo reducens, ad restitutionem aliquam Reipub. faciendam non obligatur; Sicut qui clam sibi debitum a debito nolente sibi solvere accipit, etiam si forte accipiendo peccat, quia tamen damnum iniustum ei non infert, restituere non tenetur, ut ait: Glo. in c. ius gentium, d. 1. & Nauar. in Man. c. 17. nu. 112.

DECISIO VI.

Ex conf. 2. in Novis, deest in antiquis.

6 Officis licet Principis mandatum execundo, non secundum verba, sed secundum mentem eius non peccat, si tamen ab eo, qui ne iniuste coram Deo puniatur, aliquid dat sponte, quicquam accipiat, danti acceptum restituere tenetur, l. 3. & vlt. ff. de condit. ob turp. cau. & Nauar. in Man. ca. 17. nu. 30.

DECISIO VII.

Ex conf. 3. in Novis, deest in antiquis.

7 Cum iniuria filij redundet in patrem, l. 1. § iniuria pater si ad paenam ciuitatis ob mortem filij, & iniuriam filio illam agere nequit, ob iniuriam tamquam ipsius patris sic illam iniuste agere valet.

DECISIO VIII.

Ex conf. 6. in Novis, deest in antiquis.

8 Damnum datum restituere tenetur, qui alteri ignorati uaderet, ut creditum exigat, quod suadet habeat, aut se debet esse solutum, ut p. ter ex Toto t. de condit. indeb.

DECISIO IX.

Ex conf. 9. in Novis, deest in antiquis.

9 Debitor incertorum, si sit pauper, quamvis illa sibi tantum pauperi retinere possit, ex Nauar. in Man. ca. 17. nu. 171. quod tamen certis creditoribus debet, illis, si etiam ipsi pauperes sint, restituere tenetur, nisi dilationem ab eis obtineat; quod si habeant creditores unde vivant, excusatur debitor non habens ultra necessaria sibi, & familia sua, donec ad pinguiorem fortunam decueriat, quæ si nunquam veniat, omnino excusat, ut ait præcit. Nauar. in Man. cap. 17. nu. 54. & 62.

TITULUS XXI.

De Poenis.

SUMMARIUM.

- 1 Excommunicatio lata in religiosum solemnizantem coniugium non est per Concil. Trid. sublata.
- 2 Damnatus ad carcerem perpetuum cum victu quatuor viarij panis, & totidem aquæ, ad mortem damnatus censetur.
- 3 Paena parochi, cuius culpa parochianus sine paenitentiamam ruit, est arbitraria.
- 4 Communicans cum suspensiō ab oratione, excommunicatio nem non incurrit.

DECISIO I.

Ex conf. 1. q. alias 10. de conslit.

- 1 Acerdos regularis, vel secularis qui alterius parochi sponsos sine ilorum parochi licentia soleum ter matrimoniū coniungere, aut benedicere auctor fuerit, & excommunicationem Clem. 1. de priuileg. & suspensionem ipso iure incurrit; ex Concil. Trid. sel. 24. c. 1. de reform. matr. nec per suspenzionem a Concil. predicto additam, excommunicatione ipso iure religioso imposita tollitur: ut cum lex prior per posteriorem, nisi expressa, aut ei contraria sit, non tollatur: cap. 1. de conslit. in 6. & sublatio illius, nec in Trident. exprimitur, nec Concil. Clementina contrariatur.

DECISIO II.

Ex conf. 2. alias 1.

- 2 Damnatus ad carcerem perpetuum cum victu quatuor viarij panis pro cibo, & totidem aquæ pro potu in gulis diebus, ad mortem damnatus censetur: cum regulariter ad viam sufficiendam ista non sufficiant, & morte cœcta, damnans irregularis efficitur.

DECISIO III.

Ex conf. 1. alias 22. de parochijs.

- 3 Poena parochi, cuius culpa parochianus sine sacramento moritur, ab iurisdictio est, talis tamen mortaliter peccat, & graviter puniendus est.

DECISIO IV.

Ex conf. 4. alias 55. de sent. excomm.

- 4 Communicans cum suspensiō ab officio, vel oratione, excommunicationem non incurrit, aut irregularitatem, cum id nullo iure sit expressum, irregularitas autem non nisi in eisibus a iur. exp. pressis contrahit, c. Is qui de sentent. excomm. in 6. & glo. in c. fin. de iur. patron.

TITULUS XXII.

De poenitentijs, & remissionibus.

SUMMARIUM.

- 1 Naufragorum res, ut eas dominis restituant, vel ignorantes capientes licet non restituant, excommunicationem Bulla Cane non incurunt.
- 2 Facultas abs luendi ab omnibus peccatis non est indulgentia, nec per Bullam Iubilæi reuocata.
- 3 Clausula derogatoria in Bullis posterioribus apposita alias priores annullat.
- 4 Confessarius erga paenitentem rusticum quomodo se gerere debet
- 5 Odium, & rancorem malum, non iniuriarum actionem quis remittere tenetur.

Locare

- 6 Locare meretrici operas, seu domum, absque consensu in peccatum licet.
- 7 Peccatum unum committit plures post fornicationem o-
senlans.
- 8 Scire que & quisque Christianus tenetur explicitè.
- 9 Ignorantia iuris excusat, nisi sit diuinis, vel humani quod quis scire tenetur.
- 10 Consulens superiores credens eos habere sufficientem scien-
tiam, etiam si errat, non peccat.
- 11 Opinionem eligens quam putat rationi conformem, satis-
facit.
- 12 Consulens Doctorem, ubi sunt diuersae opiniones, sequitur,
natur, quam Doctor diffinit.
- 13 Dubitanus, legere nequit, nisi ex aliquibus rationibus in
alteram partem inclinet.
- 14 Confessione ut iterabit penitens, quando confessor facul-
tatem eum absoluendi, non habuit.
- 15 Absoluti potest ab omnibus, qui unum, vel alterum pecca-
tum ob ignorantiam lingue confiteri noluit.
- 16 Confessor periclitantes in naui audiens, nisi integrè con-
fessos, non absoluat.
- 17 Confessarius impide debet, ne confessio iteretur.
- 18 Episcopus approbatum confessorem eligat, si per Iubilæū
abfolui velit.
- 19 Penitentiarius Maior presbytericæ occulto publicam
penitentianam impunere potest.
- 20 Absoluere nequeunt Mendicantes a reservatis episcopis
penitentium, etiamsi in urbe confessiones audiant.
- 21 Absoluti potest quisque in articulo mortis a quolibet sacer-
dote, sed consilie a proprio, si haberet poterit.
- 22 Interdictus ut unus de Capitulo, cur potest in sacro sepe-
liri.
- 23 Eucharistia damnato ad mortem, si ieiunus sit, non est
neganda.
- 24 Penitens confessario suo docto credens, a culpa, & pena
excusatur, licet ipse erraret.
- 25 Regulares virtute Iubilei etiam sacerdotibus seculari-
bus confitebantur possunt.
- 26 Facultas edendi carnes in diebus ieiuniorum dicenti se
Nobilem, & infirmum, valet, et si nobilis non sit.
- 27 Confessor secundus per Cruciatam electus potest ex causa
penitentiam a primo positam mutare, non auditus pec-
catis, pro quibus posita est.
- 28 Cruciatam presentis anni suscipiens, gratijs praecedentis
anni gaudet.
- 29 Cruciatam habentes, qua, aut pisces alternis diebus edere
possunt.
- 30 Ieiunare qui non tenetur, potest per Cruciatam in pran-
dio pisces, & in cena edere qua.
- 31 Excommunicatus generaliter ab homine non denuncia-
tus, sicut si a iure, absolvi potest.
- 32 Religiosus facultatem habens audiendi omnes ad eum ve-
nientes, quid potest.
- 33 Cruciatæ Commissarius quas gratias suspendere valet.
- 34 Negligentia heredis causare potest, ut anima testatoris
in purgatorio detineatur.
- 35 Seruientes heris concubinaj, an, & quādo absoluti pos-
sunt.
- 36 Cooperando factō malo alterius quando peccatum est.
- 37 Concessio facta ab eo, qui retinet beneficia male obtenta,
reiteranda, & quare.
- 38 Peccatum unum in genere moris, quando plures actus
externi constituant.
- 39 Uno impetu, qui eundem peccati actum reiterat, an plu-
ries peccat, aut plures excommunicetur.
- 40 Confiteri sufficit vltimam speciem peccati necessario con-
- fitendam tacendo vltimam peccati necessario non con-
fitendi.
- 41 Aduocati, medici, & quiuis consultores non tenentur ob
monitoria publicata, reuelare secreta sibi cōmunicata.
- 42 Casuum reservatorum relaxacionem an episcopus ob lar-
gitionem eleemosinae concedere possit.
- 43 Absolutus a reservatis vigore Iubilei, quod intendebat
faciendo omnia requisita ad id lucrandum, licet postea
omnia non adimpleat, remanet valide absolutus.
- 44 Penitentiarius cathedralis ex sola vi sui officij, a casibus
reservatis non absolutus.
- 45 Casus reservatos episcopo non ideo parochus absoluere po-
test, quod credit nocitum penitenti, ut ad episcopum
mittatur.
- 46 Penitentiam impositam à superiori in absolutione a ca-
su reservato, inferior mutare potest.
- 47 Papa facultatem absoluendi a casibus reservatis episco-
po, eo inuito, concedere potest.
- 48 Indulgentia eleemosynam porrigitib. iuste a Papa con-
cedi potest.
- 49 Indulgentia concessa queri non potest, nisi onus ad eam
querendam impositum adimpleatur.

DECISIO I.

Ex conf. 1. alias 39. de sent. excom.

NAusfragorum bona accipientes animo ea Dominis
restituendi, aut ea esse rapta, aut ex naufragio accep-
ta, aut naufragorum suis ignorantes, licet restituere
nolint, & in mora sint restituendi, excommunicationem
quidem a Cœilio Lateranensi latam, nec resernatam in-
curunt; c. excommunicamus de raptorib. in excommu-
nicationem autem Bullæ Cœnæ, quæ eos solum excom-
municat cum eius reservatione, qui rapuerint, aut accepta sci-
ter acceperint, non incident.

DECISIO II.

Ex conf. 2. alias 17.

Facultas à Papa concessa ut visitantes aliquam ecclæ-
siam, & sua peccata confitentes, ab omnibus peccatis,
etiam reservatis absolu possint, per suspensiones indul-
gentiarum pleniarum in Bullis Iubileorum fieri solitas
non renunciat, cum facultas absoluendi a peccatis refer-
tuus alibi, quam in Bulla cœnæ Domini, ab indulgentiæ
res plane diversa cœnatur.

DECISIO III.

Clausula derogatoria derogatoria a Papa in con-
cessione apposita, ne in Bulla aliqua secura Primi-
legio concessio derogetur, nisi de illo priori fiat mentio in
posteriori de verba ad verbum per clausulas derogato-
rias Bullæ posterioris, in qua derogatur omnib. clausulis
derogatorijs, que alicubi inueniri possint, habendo illas
prout de verbo ad verbum expressas, tollitur, ut stylus cu-
rit obseruat.

DECISIO IV.

Ex conf. 4. [alias.] 12.

3. 12.

RVsticus, qui inter confitendum asserit se a suo paro-
cho non solere, nec solitus esse interrogari de nume-
ro peccatorum, nec de speciebus blasphemiarum, sed paro-
chum contentum esse, si ipse penitens dicat solum, Ego
Deum & sanctos omnibus vel plurib. ac pluribus modis
blasphemauit, huiusmodi confessiones bona fide factas re-
itterare non tenetur, obligatur tñ confessarius dictu peni-
tentem interrogare, ut explicet ei verisimilem numerum
peccatorum mortalium a se admisso, quem antea non
fuit confessus, nimirum, ut quoties toto vite sue tempore
Deū, vel sanctos hoc, vel illo modo blasphemauerit, & sic
de alijs

